

Til Thorvaldsen

ved hans første Indtrædelse i Museet.

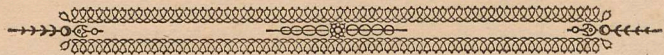
Den 25de Octbr. 1842.

Thorvaldsens Museums

ARKIV.

Kjöbenhavn.

Trykt i Bianco Lunos Bogtrykkeri.

Mellem disse Mure, som skal gjemme
 Dine underfulde Værker trygt,
 Byder Sangen Dig velkommen hjemme
 I det Tempel, Folket Dig har bygt.
 Tomme staae endnu de store Haller —
 Lad da Sangen med sin stærke Magt
 Smukt dem vie ind, nu Tiden kalder,
 Til et Værn om hvad Du har fuldbragt.

Har I hørt det, stærke Tempelsider!
 Har Du hørt det, høie Söilehal!
 At med Troskab gjennem alle Tider
 Om en Kunstners Arv I frede skal!
 Ei hans Arvelod fra Fader, Moder —
 Nei, men den, han fik fra Himlens Blaae!
 Ei hans Arvelod af Jordens Goder —
 Nei, men den, der aldrig kan forgaae!

Veed I og, at mens I kjærligt frede
 Om hvad Kunsten deiligst har frembragt,
 Er en Guddom mellem Jer tilstede
 Med sin stærke, underfulde Magt:
 Thi et evigt Guddomspræg der luer
 Paa hvert Værk, Geniet har fuldbragt —
 Hvælver derfor tröstigt Jer, I Buer!
 Höie Piller! holder tröstigt Vagt!

Dette Sted vil Tusinder betræde
 Med et böiet, sorgbetyngt Sind —
 Lad dem komme alle de, som græde,
 Aabner Jer, I Porte! luk dem ind!
 De skal see, at Kunsten kan husvale
 Jordens Smerter med en himmelsk Tröst!
 De skal see, at Marmor og kan tale
 Med en Guddoms naaderige Röst!

Derfor hörer det, I stærke Sider!
 Derfor hör det, høie Tempelhal!
 At med Troskab gjennem alle Tider
 Om en Kunstners Arv I frede skal!
 Hvælver Eder dristigt, stærke Buer!
 Höie Piller, holder trolig Vagt:
 Hvad der luttret er i Aandens Luer,
 Staaer alt her med Evighed i Pagt.

H. P. Holst.